

ధర్మము

విచారణ

చిత్ర కథలు-4

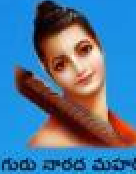

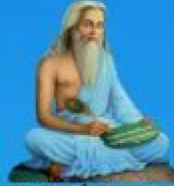
సదాశివ సమారంభాం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు శుక మహర్షి

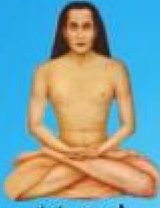

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

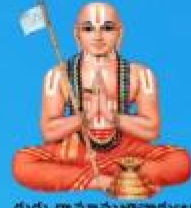
శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాబాజీ

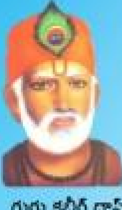

గురు గౌతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

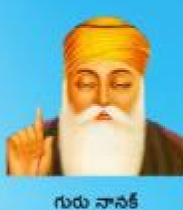

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

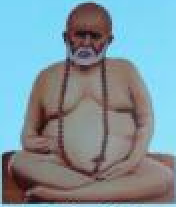

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతాం

గురు త్రైలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు అరవిందో

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను "నేను" తెలుసుకోవటానికి

నన్ను "నేను" మార్చుకోవటానికి

"నేను" గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంధాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంధాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంధాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంధాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకి దాదాపు **5000** పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా http://www.new.dli.ernet.in), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(https://archive.org), గూగుల్ వెబ్ సైట్(https://www.google.co.in), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(http://www.microsoft.com) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంధాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటే, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంధాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంధాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: http://www.new.dli.ernet.in లేక http://www.dli.ernet.in
2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: http://www.sairealattitudemanagement.org
3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement
4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంద వీడియోలు: https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంధపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020050016391

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం **ఉచితంగా eBook** రూపంలో **భారత ప్రభుత్వపు** సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంధముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Sai**R**eal**A**ttitude**M**anagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు *

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India: Inc ×

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home | Vision | Mission | Goals | Benefits | Content Selection | Current Status | People | Funding | Copyright Policy | FAQ | RFP

Books Journals Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title: Ramayanam
Author:
Year: to
Subject: Any Subject
Language: Telugu
Scanning Centre: Any Centre
Clear | Search

Presentations and Report
Statistics Report
Status Report
Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

DLI

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI New!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
Rashtrapati Bhavan CMU-Books Sanskrit TTD,Tirupathi Kerala Sahitya Akademi	INSA	Times of India Indian Express The Hindu Deccan Herald Eenadu Vaartha	Tamil Heritage Foundation AnnaUniversity NEW!

Title Beginning with.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Author's Last Name

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Year

1850-1900 | 1901-1910 | 1911-1920 | 1921-1930 | 1931-1940 | 1941-1950 | 1951-

Subject

Astrophysics | Biology | Chemistry | Education | Law | Mathematics | Mythology | Religion | For more subjects...

Language

Sanskrit | English | Bengali | Hindi | Kannada | Marathi | Tamil | Telugu | Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

చిత్రకథలు

4వ భాగము.

గ్రంథకర్త:

నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి, బి. ఎ., బి. ఇ. డి.

ప్రకాశకులు:

వేంపాటి వెంకటేశ్వరరావు అండు కో.,

కైకలూరు,

కృష్ణా జిల్లా.

వెల 0—4—

విషయసూచిక.

4 వ భాగము.

1. మంగలి—గాడిద.

బాగ్దాదునగరమున మంగలివాడొకడు గలడు. అతడు నిపుణుడగు పనివాడగుటచే ఆనగరమునందలి పెద్దమనుష్యులందరు నాతనియొద్దనే క్షౌరముచేయించుకొనుచుండిరి. అందుచే అతడు ధనవంతుడై ప్రత్యేకముగా ఒకకొట్టుపెట్టెను.

ఒకనాడొకడు గాడిదపై కట్టెలమోపులనువేసికొని అమ్మకమునకు బజారువెంట తిరుగుచుండెను. ఈ మంగలి వానినిపిలిచి, ఆకట్టెలను బేరమాడతొడగెను. గాడిదపైనున్న కట్టెనంతను మంగలివాడు రెండురూప్యముల కడిగెను. వాడందులకీయకొని కట్టెలను క్రిందికిదింపెను. కట్టెలు గాడిదకు నొప్పికలిగింపకుండుటకుగాను కొయ్యతోచేసినజీనును వాడు దానిపై వేసెను. దానినిగూడ తనకమ్మినదేయని మంగలివాడు తగవుపెట్టెను. గాడిదపైనున్న కట్టెలనుమాత్రమే బేరమిచ్చితినని కట్టెలమ్మువాడనెను. గాడిదపైగల కట్టెనంతను నేను బేరమాడితిని, అందుచేత జీనుగూడ నాదేయని మంగలి యనెను. ఇరువురును న్యాయస్థానమునకు పోయిరి. అక్కడ మంగలికి అనుకూలముగ తీర్పునిచ్చిరి.

మఱికొన్నిదినములకు ఆకట్టెలమ్మువాడు మంగలి కొట్టునకువచ్చి "అయ్యా! నాకును నాస్నేహితునకును పనిచేయుటకేమి పుచ్చుకొందు"వనెను. వాడర్ధరూపాయి అడిగెను. అందునకు వాడియ్యకొని ముందుగతాను క్షౌరము చేయించు

కొనెను. అటుపిమ్మట మంగలి "నీస్నేహితుని తీసికొని ర"మ్మ నెను. అపుడు వాడు మెల్లగలేచి ఆసమీపముననే చెట్టునకు కట్టబడియున్న గాడిదను తీసికొనివచ్చి నిలబెట్టెను. అదిచూచి మంగలి పట్టరానికోపమున "వీడా నీస్నేహితుడు? నేను రాజాధిరాజులకు పనిచేతును. గాడిదకెట్లుచేతును? చేయను పొమ్ము" అనెను.

అంతట వాడు న్యాయస్థానమున పిర్యాదుచేసెను. న్యాయాధిపతి సంగతిఅంతయును విని మంగలితో ఇట్లనెను "ఓయి! నీవితనికిని ఇతనిస్నేహితునకును పనిచేయుట కొప్పుకొంటివి. ఆస్నేహితుడెవరో నీవడగనులేదు, అతడు చెప్పనులేదు కనుక ఆగాడిద కొడలంతయు సబ్బుపూసి నీవు పనిచేయవలసియున్నావు. మాసభయెదుట నీవాపని చేయవలెను".

ఆమంగలి గత్యంతరములేక న్యాయాధిపతి ఆజ్ఞచొప్పున గాడిదకు క్షౌరక్రియలు జరిపెను. ఊరిలోనివారందరు నావింత తిలకించి పెంకిమంగలికి తగినశాస్తి అయినదనుచు సంతసించిరి. మంగలివాడును బుద్ధితెచ్చుకొని మెలగజొచ్చెను.

కుక్కకాటునకు చెప్పుదెబ్బ.

---

2. అవసరముమాలిన పని

పూర్వకాలమున నొక యూరిదగ్గరగల తోటలో ఒక యజమాని కఱ్ఱలు కోయించుచుండెను. మధ్యాహ్నమగునప్పటికి పనివాండ్రు భోజనమునకై పోవనుండిరి. వారొక దూలమును సగమువరకును కోసి అది మూసికొని పోకుండునటుల దానియందొక గసిక కొట్టి వెడలిరి.

పనివారింటికి పోయిన వెంటనే దాపునగల చెట్లపై నున్న కోతులా దూలమువద్దకువచ్చి ఆకఱ్ఱను కదుపుచు, ఈకఱ్ఱను

లాగుచు అల్లరిచేయసాగెను. అందుచేతనే అల్లరిచేయువానిని కోతిపనులు చేయవలదని మనవారందురు.

అందొకకోతి సగముకోసిన దూలముపై కూర్చుండి గసిక పట్టుకొని లాగదొడంగెను. కూర్చున్నపుడు దానితోక యును ఒక పిఱ్ఱయును పగులులో పడియుండెను. గసిక గట్టిగా నుండుటచే ఊడిరాదయ్యెను. తానులాగునపుడది రాకుండుట చే మర్కటము కోపించి బలమునంతను వినియోగించి గసికను లాగెను. ఎట్టకేలకు గసిక ఊడివచ్చెను. అది పైకివచ్చినంతనే దూలముయొక్క చీలికలు దగ్గరకు చేరెను. కోతియొక్క తోక యును, పిఱుదును, అందిరుకుకొనుటచే బాధకు తాళజాలక వానరము చచ్చెను. అవసరములేనిపనిలో జోక్యము కలుగ చేసికొనువారందరును కోతివలెనే అగుదురు.

అవసరముమాలినపని చేయకూడదు.

3. మందబుద్ధి.

గార్గ్యుడను విప్రుడొకడు వనములో దుర్గనుగూర్చి ఘోరతపము చేసెను. అతనిభక్తికిని, నిష్ఠకును అంబికమెచ్చి వానికి ప్రత్యక్షమై నీకు కావలసిన వరమడుగుమని అతనితో ననెను.

ఆమె వరమడుగుమని నంతనే ఆబ్రాహ్మణుడు మిక్కిలి సంతసముతో నమస్కరించి "హేజననీ! నాకు సంజీవని ఒసగుము" అని వేడెను. ఆయమ్మ అతనిచేత కొన్ని పచ్చని ఆకులునిచ్చి "నాయనా! ఇవి యెండవు. తరుగవు. వీని రసమును పైన చల్లినంతనే శవములకు ప్రాణమువచ్చి మునుపటితీరున నుండును." అనిచెప్పి మాయమయ్యెను.

ఆబ్రాహ్మణు డాయాకులను గొని ఆకానలో తనగ్రామమువైపునకు తిరిగి పోవసాగెను. దారిలో అతనికి చచ్చిన పెద్దపులి యొకటి గోచరించెను. దానిని చూచినంతనే వానికి సంజీవనీమహాత్మ్యమును పరీక్షింపవలెనని బుద్ధిపుట్టెను. వెంటనే వాడు పులియొక్క శవముదగ్గరకు పోయి సంజీవనీరసమును దానిపై పిండెను.

ఆరసము దానిపైపడినంతనే గాండ్రుమనుచు పులి లేచెను. బ్రాహ్మణుడు భయముతో ఒడలు తెలియక పారిపోవుటకు కాళ్లాడక నిలచెను. వానిని పులిపట్టుకొని చంపితినెను.

మతిలేని వారు విద్యావంతు లయినను లాభములేదు.

4. పిచ్చుక - వానరము.

ఒకానొక కాననమున ననేకఫలములతో నిండిన చెట్టు కలదు. ఆవృక్షముపై నొక బంగారుపిచ్చుక గూడుకట్టుకొని భార్యతో కలసి సుఖముగ కాపురము చేయుచుండెను. ఆవృక్షముపై ననే నివసించు వానరమునకునీపక్షులకును స్నేహము మెండు.

ఒకనాటిరాత్రి నీలమేఘములాకాశమునంతను క్రమ్ముకొనికన్నుకాన కుండ చేసెను. ఇదిచూచి యందలిమగపక్షి తమగూటిలో రేగడిముద్దనుపెట్టి దానికి మిణుగురుపురువు నంటించెను. అదిదీపరేఖవలె మెరయుచు ఆగూటికి కాంతిని ఇచ్చుచుండెను.

ఇంతలో బ్రహ్మాండమగు వర్షముకురియ నారంభించెను. ఆపక్షులు రెండును తాము కష్టపడి కట్టుకొనినగూటిలో దూరి సుఖముండెను. వానరుడు పాపము వర్షమునకు తడియుచు దుఃఖించుచుండెను. స్నేహితుని కష్టపాటుచూచి విహగములుకూడ కష్టనొచ్చుకొనెను.

అపుడు మగపక్షి గూటిముంగలకువచ్చి సఖుడగుకోతితో "మిత్రమా, నీవుపడుచున్నావు వర్షమాగునట్లు కన్పింపదు. రాత్రియుగముగా తోచుచున్నది. ఎపుడు తెల్లవారునో ఎప్పుడునీకష్టము గట్టెక్కునో నామనసు నిలచుటలేదు. నాగూటిలోనికరమ్మందమన్న ఇది సన్నమగుటచే నీకు సరిపడదు. నేను నీకు హితుడనన్నమాటయేగాని అవసరసమయమున ఉపయోగింపకుంటిని. నాబ్రతుకుకేమిలాభము? అకట! నీవు కుంటివాడివిగావు గ్రుడ్డివాడివిగావు, నిలచుటకు నీడనైనను చేసికొనవైతివి. చేసికొన్నచో నీకీ కష్టముండదుగదా?" అనుచు విచారించెను.

ఆపలుకువిని దుర్మతియగు వానరుడు "పీడు తానును భార్యయును సుఖముగ గూటిలోనున్నామని గర్వించి నన్ను వెక్కిరించుచున్నాడు. గూటిలోనున్న దీపముదగ్గర చలిగాచుకొమ్మని యయినను అనడు. దీనిక్రొవ్వు అణచెదను" అనుచు తలచి ఆగూడునున్నకొమ్మనువిరచి నీటపారవైచెను. ఆపక్షులు రెండు తమకువచ్చిన కష్టమునకు వగచుచు మరొకచోటునకు బోయెను.

వివేకహీనులతో చెలిమి ఆపదకు కారణము.

5. కిరాతుడు — చిలుక

ఒక మహారణ్యమున నున్నతవృక్ష మొకటికలదు. దానిపై ఒకచిలుక గూడుకట్టుకొని అందు రెండుగ్రుడ్లను పెట్టి పిల్లలనుచేసి, ప్రేమతో పెంచుచుండెను.

ఒకనాడు కిరాతుడొకడాదారి నేగుచు చిలుకయొక్క గూటిని చూచెను. వాడు వృక్షమునెక్కి అందున్న రెండుపిల్లలను చేతపట్టుకొని క్రిందికి దిగనుండెను. ఆకీరమదిచూచి దుఃఖించుచు వానితో ఇట్లనియెను. "అయ్యా! ప్రపంచమున పక్షులనేకమున్నవి. ఇవి కండ్లు తెరువని శిశువులు. వీనిని తినినచో రుచియా ఉండదు. కడుపా నిండదు. కనుక దయామయుడవై నాపిల్లలను విడువుము."

బోయవాడు శుకముతో నిట్లు బదులుచెప్పెను. "ఓశుకమ! నేను వీనిని మాంసమునకై చంపను. వీనిని అంగడిలో నమ్మెదను. ఎవ్వరైన వెలయిచ్చి కొంపోయి పెంచుకొందురు. నీవు విచారింపకుము".

"ఓ కరుణాకర! నీవు డబ్బు ఆసించి నాపిల్లలను కొంపోవుచున్నావా? అటులైన నేను నీకెంతతీసినను తరుగని బంగారమును చూపింతును. నాపిల్లలను నాగూటిలో వదలుము" అని చిలుక పలికెను.

బోయవాడు ధనముపైగల ఆశచే మరల చెట్టెక్కి పిల్లలను గూటిలోనునిచి బంగారమున్నచోటు చూపుమని కర

ము నడిగెను. అపుడది వానితో నిట్లనెను "ఆ వెలగచెట్టునకు మొదట తొఱ్ఱకలదు. ఒకవిప్రుడు దొంగలభయమున తన కున్న బంగారమంతయు దానిలో దాచిపోయెను. నీవుపోయి అందుచెయిపెట్టి తీసికొమ్ము."

బోయడది నిజమనియెంచి చెట్టును సమీపించి తొఱ్ఱలో చెయిపెట్టెను. వెంటనే అందున్న నల్లత్రాచు వానిని కఱచెను. వాడా విషము వెంటనే తలకెక్కుటచే క్రిందపడుచు "ఓచిలుక ! నన్నిట్లు మోసముచేయతగునా?" అనెను.

"ఓయి ! నీవు దుర్మార్గుడవు. నీవలన అనేకప్రాణులు దుఃఖించుచున్నవి. నీయట్టివాని నెట్లువంచించినను పాపములేదు. నీవిక పాపములు చేయజాలవు. పరలోకమున సుఖింతువుగాక!" అని చిలుకపలికెను. దుర్మతియగు బోయ మరణించెను. చిలుకపిల్లలనుగూడి సుఖంబుగనుండెను.

బుద్ధిమంతులు తమశత్రువులను ఇతరులసాయమున జయింతురు.

6 పరమలుబ్ధు.

దండకారణ్యమున ముదిసి బలహీనమైన పులి ఒకటి ఉండెను. అది వేటాడి జంతువులను చంపలేకుండెను. పరుగిడ లేకున్నవారినిమాత్రము మాయోపాయముచే పట్టుకొని చంపి తినుచుండెను.

ఇటులుండ ఒకనాడాదారిని పరమలోభియగు ఒక బ్రాహ్మణుడు పోవుచుండెను. పులి అతనిని చూచి "ఓబ్రాహ్మణోత్తమ! నీవు సద్బ్రాహ్మణుని చందమున కన్పించుచున్నావు. నీకు సువర్ణదానముచేసి పుణ్యము సంపాదింపవలెనను కోరిక

నాకు కల్గినది. కనుక ఈకొలనులో స్నానమాడిరమ్ము" అని పలుకుచు తనచేతనున్న బంగారుకంకణమును చూపెను.

కాంచనమనిన అతనికి కాంక్షమెండు. పులి క్రూర మృగము, అదేమి మోసముచేయునోయని అతడులోలోనచాల భయపడెను. అందుచే అతనిమనసు ముందువెనుకలకు ఊగు చుండెను. కాని ఆసువర్ణకంకణమును చూచినకొలదిని ఆబ్రా హ్మణునకు భయము తగ్గుచు ఆశహెచ్చుచొచ్చెను. చిట్టచివర కతడుభయమును అడచుకొని స్నానముచేసి కడియమును తీసి కొనుటకు నిశ్చయించుకొనెను.

తరువాత ఆతడు స్నానమాడుటకు కొలనులోదిగెను. కాని అది ఊబిగానుండుటచే అతని కాలందులో దిగబడెను. బ్రా హ్మణుడు సులభముగ పైకి రాజాలకపోయెను. అపుడతడు తానుచేసిన అవివేకమునకు చింతింపసాగెను.

పులి అతని నిస్సహాయస్థితి తెలిసికొని కంకణమును గట్టుపైపెట్టి బ్రాహ్మణునిపైకి ఉరికి "ఓయి బంగారుకడియము నకుబదులు నీకు స్వర్గమునిప్పింతును చూడుము" అనుచు నత నిని పట్టి చంపి తినెను.

లోభగుణము ప్రాణహాని తెచ్చును.

—

7 ఆడినమాట తప్పని ఘనుడు

సైనికు డొకడు వీధివెంబడి పోవుచు ఒకమహామ్మదీయునితో తగవులాడెను. మొదట మాటలతో ఆరంభమైన వారితగవు చేతులు కలుపుకొనుటవరకును వచ్చెను. ఆగ్రహముచే ఒడలుతెలియక మూర్ఖుడగు నాసైనికుడు వానిని కత్తితో పొడిచి చంపెను. అది చూచుచున్న వారతని దుష్టత్వమునకు కోపించి అతనిని పట్టుకొన యత్నించిరి. సైనికుడు వారిని ఎదిరింపచాలక కాలికొలది పరుగెత్తి రహస్యముగ ఒక తోటలో ప్రవేశించెను.

ఆతోట యజమానియగు మహామ్మదీయు డాసమయమున తోటలో ఉండెను. సైనికుడు భయముతో నాతనిదగ్గరకు పోయి తాను చేసిన తప్పిదమును సవిస్తరముగ చెప్పి శరణు వేడెను. దయాళుడగు ఆముసల్మానుడు వానిపై చేయినిడి భయములేదని చెప్పెను. అప్పటికిని సైనికు డనుమానించుట చూచి అతడు వాని కొకఫలము నిచ్చి "మా యాచారము ననుసరించి అతిధిని సర్వవిధముల కాపాడుదుము. నీవు భయములేక యుండుము" అనెను. అతడు సైనికుని ఒకరహస్యప్రదేశమున దాచెను.

అతడంతట ఇంటికిపోయెను. అతడు వెడలుసరికి చాల మంది అతని గుమ్మముముందు గుమిగూడిరి. ఇది యేమా యని అతడు చూడగ అతని యేకపుత్రుని శవమును కొందరు

మోసికొని వచ్చుచుండిరి. ఆవృద్ధుడు చూచి కొంతతడవు విచారముతో మాటాడలేదు. తరువాత కారణ మడిగెను. అతనిని ఒకసైనికుడు చంపెనని వారు చెప్పుటతోడనే తన్ను శరణుజొచ్చిన వాడే హంతకుడని అతడు గ్రహించెను. కాని ఆసంగతి వివరికి నతడు చెప్పలేదు.

అర్ధరాత్రమున ఆతడొంటరిగబోయి సైనికుని పిలచి "ఓయి! నీవు చంపినది నాయేకపుత్రుని. నీవు శిక్షార్హుడవు. కాని నన్ను శరణుజొచ్చినందున నీవు రక్షింపబడితివి. నీకొరకు నాగుఱ్ఱములలో మేలైనగుఱ్ఱమును సిద్ధముచేసితిని. దారిభత్యమునకు వలసిన డబ్బుకూడనిచ్చుచున్నాను. వానిని తీసికొని ఒరులకంటపడకుండ ఎక్కడికైన పొమ్ము" అనెను. ఆమాటలు విని సైనికుడాతని పాదములపైపడి కృతజ్ఞత తెలుపుకొని అతడు చెప్పినట్లు చేసెను,

ఘనులు ఆడినమాట తప్పరు.

---

6 నీలితొట్టిలో పడిననక్క.

నక్కలు పగలంతయు బొరియలలో దాగియుండి చీకటిపడినంతనే ఆహారముకొరకు ఇటునటు తిరుగును. ఒకనాడొకనక్క ఆహారముకొరకు చాలచోటుల వెదకెనుగాని ఏమియు కన్పింపకపోవుటచే చాలవిచారముగ నుండెను.

ఆస్థితిలో నది యొకచాకలివాని పెరటిలోనికి పోయెను. వానిదొడ్డిలో నీలిమందుతొట్టికలదు. అందేమికలదోయని నక్కతొంగిచూడపోయెను. కాలుజారుటచే అదియందుపడి రాత్రియంతయు గడపెను.

మరునాడుదయమున చాకలివచ్చునప్పటికి జిత్తులమారినక్క చచ్చినట్లు పడియుండెను. అదినిజముగ చచ్చెనని తలంచి దానిని అవలపారవేయించెను. వాడు వెడలినతరువాత నక్కమెల్లగలేచి కాలికొలది పరుగెత్తి అరణ్యములోనికి పోయెను.

నీలితొట్టిలోపడుటచే ఆనక్కకు నీలిరంగువచ్చెను. అదిచూచుకొని నక్క తనతోడినక్కలను పిలచి ఇట్లనెను. "హితులార! రాత్రి నేనొక అద్భుతమును చూచితిని. కాళికాదేవి నాకు కన్పించి ఈ యరణ్యమునకు నిన్ను రాజుగా నియమించితిని. అందుకుగుర్తుగా నీకు నీలవర్ణమును ప్రసాదించితినని చెప్పినది". ఆనక్కలది సత్యమనుకొని దానిని తమకు రాజుగాచేసికొనెను.

దాని నీలవర్ణమునుచూచి మిగిలినజంతువులుకూడ దానిని గుర్తింపలేక భయపడి దానిని రాజుగా ఒప్పుకొనెను. పులియును సింహమునుగూడ దానికి భయపడెను. అందుచే నక్కకు గర్వమతిశయించెను. అది తనతోడినక్కలను, మిగిలినజంతువులను తృణీకరించి అవమానింపసాగెను. అందుచే

తెలివిగల ఒకముసలినక్క దీనిని అవమానము పరుపవలెనని యెంచి ఒకయుక్తి పన్నెను.

ఒకనాడు నక్క సింహాసనముమీద కూర్చుండి సభ చేయుచుండెను. సింహము, పులి మొదలగు పెద్దజంతువులు కూడ దానికెదురుగ చేతులుకట్టుకొని నిలచుండెను. అపుడా ముసలినక్క కూతపెట్టెను. పూర్వపుగుణము పోకుండుటచే సింహాసనముమీదనున్న నక్కకూడ కూతపెట్టెను. ఆకూత విని సింహము దానిని నక్కయనిగ్రహించి "నన్నింత కాలము నుండియు మోసగించితివా?" అనుచు దానినిపట్టి చంపెను.

మోసము దాగదు.

---

9 కటికవాడు - న్యాయవాది.

కుక్క చాలవిశ్వాసముగల జంతువనియు, ఇండ్లకు కాపుండుననియు ఎంచి పలువురుపెద్దమనుష్యులు కుక్కలను పెంచుదురు. కానివానియెడ అశ్రద్ధచూపినచో వానివలన తగవులు పెక్కులువచ్చును.

ఒకానొక నగరమున ఒక తెలివిగల న్యాయవాదికలడు. అతనియొద్ద శ్వానమొకటిఉండెను. ఒకనాడది బజారులోతిరుగుచు ఒకకటికవాని దుకాణమువద్ద మాంసపుముక్కను దొంగిలించుకొని వచ్చెను.

ఆకటికవాడు న్యాయవాదియొద్దకువచ్చి ఇట్లు మాట లాడెను. "అయ్యా! నాకొకవిషయమున మీసలహాకావలసి వచ్చినది". "ఏవిషయమున" అని న్యాయవాది అడిగెను. నేనుమాంసము నమ్ముకొను కటికవాడను. ఒకకుక్క నాదుకాణమునకువచ్చి మాంసఖండము నెత్తుకొనిపోయెను. ఆనష్టము నేనెవ్వరియొద్దనుండి రాబట్టవలెను?"

"ఆకుక్కయొక్క యజమానినుండి నీవానష్టమును రాబట్టవలెను"

"నిజము. మీరు న్యాయవాదులలో శ్రేష్ఠులు. అయ్యా! ఆకుక్క తమదే. నామాంసపుముక్క మూడు శేరులబరువున్నది. దానివిలువ ఒకరూపాయి".

న్యాయవాది ఆమాటలువినినంతనే తనజేబునుండి ఒకరూపాయితీసి బల్లపై వేసి ఆతనిని తీసికొనుమని సైగచేసి "ఓయి! నీకు కలిగిననష్టమునకును శ్రమకును క్షమింపుము. నాకుక్క నికమీద జాగ్రత్తలోనుంచుదును" అనెను.

కటికవాడు తనతెలివితేటలకు సంతసించి కన్నుగీటుచు పోవుచుండెను. న్యాయవాది వానిని నాలుగడుగులు పోనిచ్చి మరలవెనుకకుపిలచి ఇట్లనెను, "ఓయి! నీవునన్నడిగిన సలహాకు ప్రతిఫలమీయలేదు. దానికి అయిదురూపాయలగును". ఆ మాటలువిని కటికవాడు బిక్కమొగముపెట్టి అయిదురూపాయలనిచ్చి విచారముతో వెడలిపోయెను.

ఎక్కువతెలివి పనికిరాదు

10 పాము—ఎలుక.

పాములపట్టుకొని విషముపిండుటయందు నేర్పరియగు వాడొకడు కలడు. అతడు విషసర్పము నొకదానిని పట్టుకొని వెదురుపెట్టెలో పెట్టెను. దానికి ఆహారమునకుగాను ఒ ఎలుకను పట్టుకొని ఆపెట్టెలోపడవైచి మరలమూతబెట్టెను.

అకలిచే భాధపడుచున్న ఆయురగము మూషికమును పట్టుకొని చంపబోయెను. ఎలుకమూత్రము బెదరక ఆత్రా చుతో నిట్లనెను "ఓఫణీంద్రమ! నన్నుచంపకుము. నాతో చెలిమిచేసినచో నీకుపకారము చేయుదును. ఒకవేళ నీవు త్వర పడి నన్ను చంపినచో నీకాకలిపూర్తిగా తీరదుసరిగదా నీచెర యెన్నటికిని పోదు. కనుక నేనుచెప్పినట్లు చేయుము."

పాము "నేను దీనికన్న ఎక్కువ బలవంతుడను నేను చేయలేని కార్యమిది ఎట్లుచేయగలదు? అయిన నదియేమో చూచెదను" అనుచు తనలో ననుకొని మూషికముతో నిట్ల నెను. "నీవేమి చేయతలచితివి?"

"ఓసర్పరాజా! నేను బలహీనుడ. నేమిచేయుగలనని తలప కుము. ఎవనికి దేనియందు నిపుణత్వముండునో వాడు దాని యందు పూజ్యుడు. సన్నని సూదిచేతనగుపని చిక్కని దబ్బ నముచేత కాదుగదా! అటులే నేచేయునది బలుడవయ్యును నీవుచేయలేవు. ఓర్చి-కొలదిసేపుండుము. అవల నీకు చెర విముక్తి యగును-నీవు కండ్లుమూసికొనుము. నేను మంత్రము

జపించి నీకు సైగచేయుదును. అపుడు నీవు పెట్టెనుండి బైటికి పోగలుగుదువు" అని ఎలుక పలికెను.

పాములట్లే కండ్లుమూసికొని యుండెను. ఎలుక మెల్లగ పెట్టెకు రంధ్రముచేసి పైకిపోయెను. కొంతసేపట్లుండి పాము కనులుతెరచి చూచుసరికి ఎలుక గోచరింపదయ్యెను. పామును ఎలుకవచ్చినత్రోవనే పైకివచ్చి నోటికి దొరకిన ఎలుక పోయెనుగదాయని చింతింపదొడగెను. ఆపాపపుపాము ఎలుక తనకుచేసినమేలు మరచి ఎలుకను చంపతలచి ఎలుకకన్నము దగ్గరకు పోయి "ఓమూషికమ! నీవు నాకు ప్రాణసఖుడవు. నీవుచేసిన యుపకారమును మరువలేను వేగమరమ్ము. మనమిరు వురము నాడుకొందము" అని పిలచెను.

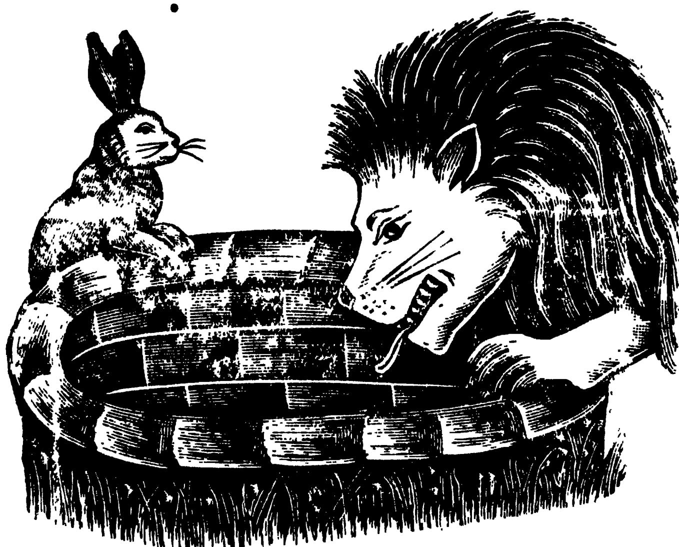
ఆమాటలువిని ఎలుక పామునకు కనబడకుండ దాగి ఇట్లని బదులాడెను. "ఓసర్పమ నీవు నన్ను చంపక విడచితివి. నేను నిన్ను చెరనుండి విడిపించితిని. మనకుగల స్నేహమంత మాత్రమే. నేను బలహీనుడను నీవు బలవంతుడవు అట్టివారికి చెలిమితగదు. అదియునుగాక మునుపటినుండియు ఎలుకలకును పాములకును విరోధముగలదు. నన్ను నీవు వదలుదువా? కనుక నేను నీదరికిరాను పోవిక నీదారినిపొమ్ము"

ఆపలుకులువిని పాము సిగ్గుపొంది వెడలిపోయెను. ఎలుక తనవారినిగూడి సుఖముగ ఉండెను.

వేరొకమార్గము లేనపుడు పగవానిని నమ్మవలెను,
తరువాత వానిని నమ్మరాదు.

---

11 కుందేలు—సింహము.

ఒక యరణ్యమున సింహమొకటి నివసించుచుండెను. జంతువులన్నిటిలోను సింహముచాలబలముగలది. అందుచే దానిని మృగరాజని పిలుతురు.. దానినేమృగము నెదిరించి పోరాడచాలదు.

ఈ సింహముకూడ అనుదినము ననేకజంతువులను చంపుచుండెను. అందుచే మృగములన్నియు సభచేసి ప్రతిరోజు నేదేని ఒకజంతువును ఆసింహమున కాహారముగా పంపుటకు తీర్మానించుకొనెను. ఆవిషయమును సింహమునకాజం

శావులు చెప్పుకొనెను. సింహమితరజంతువులను చంపుట మానెను.

ఒకదినమున సింహమునకాహారముగా పోవుటకొక కుందేలువంతువచ్చెను. అది సింహము నెట్లైనను చంపి జంతువులబాధ పోగొట్టవలెనని ఆలోచించెను. చివరకుదానికి ఒకయుపాయము తోచెను.

కుందేలు సింహమువద్దకు చాల ఆలస్యముగపోయెను. ఆలస్యమగుటచే మృగరాజున కాకలి హెచ్చుగనుండెను. ఆకలిబాధకు కోపముకూడ తీవరించెను. కుందేలునుచూడగనే సింహము గర్జించి "ఇంతఆలస్యమెందుకయ్యెను"?అనెను. కుందేలు భయపడినటుల నటించి "మృగరాజా! నన్నుమన్నింపుము. నేనింటివద్ద పెందలకడనే బయలుదేరితిని. త్రోవలో ఇంకొకసింహము కన్పించి నన్నుపట్టుకొనెను. చాలశ్రమపడి విడిపించుకొని వచ్చితిని" అనెను.

మరొకసింహము కలదని వినినంతనే దానికి కోపము మరింతహెచ్చి "ఏడీ? వాడేడీ? నాకుచూపుము" అనెను. కుందేలు వానినొకనూతివద్దకు తీసికొనిపోయి "ఇందున్నాడు చూడుడు" అనెను. సింహము అందుతొంగిచూచెను. అందలి నీటిలో తననీడనుచూచి అదేక్రొత్తసింహమనియెంచి దానితో పోరాడుట కందు దుమికిచచ్చెను.

భుజబలముకన్న బుద్ధిబలము హెచ్చు.

---

12 విల్లు

ఒకానొక నగరమున ధనికుడగు వృద్ధుడొకడు గలడు. అతని కొకే కుమారుడు. వృద్ధుడు చనిపోవునప్పటికి కుమారుడు చిన్నవయస్సు నందుండెను. అందుచే ముసలివాడు తనవద్ద నున్న స్నేహితుని పిలచి "మిత్రమ! నాకు చాల జబ్బుగా నున్నది. జీవింతునను నాశలేదు. నాయాస్తినంతను నీకు ఒప్ప గించుచున్నాను. నాకుమారుడు పెద్దవాడగువరకును దానినం తను నీవే జాగ్రత్తపెట్టుము. తరువాత నీకెంత యిష్టమో అంతయు వానికిచ్చి మిగిలినది నీవుతీసికొనుము" అనిచెప్పెను. పిమ్మట కొలదికాలమునకతడు చనిపోయెను.

ముసలివాని యాస్తియంతయు నొకలక్షరూప్యముల విలువగలిగియుండెను. ఆమిత్రుడు దానినంతను జాగ్రత్తపెట్టి యాముసలివాని కుమారుడు పెద్దవాడయిన తరువాత "ఓయి! మీతండ్రి చనిపోవుటకుముందీ ఆస్తినంతను నాకునప్పగించి నాకెంతయిష్టమో అంతయు నీకిమ్మనెను. నీకు పదివేలిచ్చె దను మిగిలినది నేను తీసికొందును" అనెను. అది అన్యాయ మనియు తండ్రివ్రాసినవిల్లు చెల్లకూడదనియు కుమారుడు వ్యాజ్యము వేసెను.

న్యాయాధికారి ఆవిల్లు చూచి ఆమిత్రునితో నిట్లనెను. "ఓయి! ఎంతడబ్బుతీసికొనుటకు నీవిష్టపడుచున్నావు?"

"మహాప్రభూ! తొంబదివేలుంచుకొనుటకు నేనిష్టపడు చున్నాను" అని వాడనెను.

"సరే విల్లు ఏమిచెప్పుచున్నదో వింటివా? నీయిష్టము వచ్చినది కుమారున కీయవలెనని అందున్నది తొంబదివేలు నీకిష్టమువచ్చినమొత్తము కనుక ఆమొత్త మా పిల్లవానికి పోవును. మిగిలిన పదివేలుమాత్రమే నీవు తీసికొనవచ్చును" అని న్యాయాధికారి తీర్పుచెప్పెను.

అదివిని మిత్రుడు ఆశాభంగమునొంది వెఱ్ఱి మొగముతో ఇంటికి పోయెను.

అన్యాయమునకు పోగూడదు.

---

13. దురాశ.

పేదవాడొకడనుదినము నడవినుండి కట్టెలను కొట్టితెచ్చి బజారులోఅమ్మి జీవించుచుండెను. ఒకనాడు వాడడవికి కట్టెలనుకొట్టుటకు పోవుచు త్రోవలోనున్న వంతెనను దాటుచుండెను. అపుడతనిచేతనున్న గొడ్డలిజారి నీటపడిమునిగిపోయెను.

గొడ్డలిపోవుటవలన కట్టెలనుకొట్టుటకు వీలులేదనియు, అందుచే తినుటకు తిండిదొరకదనియు, తలచి ఆపేదవాడు విచారించుచు కాలువయొద్దున కూర్చుండెను.

అతనిస్థితి అచ్చటనున్న వనదేవతచూచి అతనికిప్రత్యక్షమై విచారించుటకు కారణమడిగెను. వాడుకారణముచెప్పెను. ఆదేవత "నీగొడ్డలి తెచ్చియిచ్చెదను. ఆగుము' అనుచు మాయమాయెను. కొంతసేపటికి బంగారుగొడ్డలి ఒకటితీసికొనివచ్చి "ఇదినీదేనా?" అని అడిగెను. వాడు "ఇదినాదికాదు" అనెను. అనంతరమామె వెండిగొడ్డలితెచ్చెను. అదికూడఅతనిదికాదనిఅతడనెను. అపుడామె వానియినుపగొడ్డలి తెచ్చెను. అదివాడు తనదేయనుచు తీసికొనెను. పేదవాడైనను వాడు నిజమువలికెనని సంతసించి వనదేవత వానికి వెండిగొడ్డలిని బంగారుగొడ్డలినిగూడ ఇచ్చి దీవించి పంపెను.

ఆసంగతి అతనిపొరుగింటివానికి తెలిసెను. వాడుసోమరి. అబద్ధమాడును. పరులసొమ్మునాశించును. కనుక తానుకూడ బంగారుగొడ్డలిని సంపాదింపవలెనని తలంచి ఆవంతెనపైకిపోయి తనగొడ్డలిని నీటపారవైచి యేడ్వసాగెను.

ఆవనదేవత మరలవచ్చి కారణమడిగి పూర్వమువలెనే బంగారుగొడ్డలితెచ్చి "ఇదినీదేనా?"అనెను. ఆశాపరుడగు నాతడు 'నాదేనాదే, అనుచు పరుగునపోయి దానినిఅందుకొనపోయెను. వాని అత్యాశకు వనదేవతకోపించి "ఓరీ నీవంటివానికి సాయముచేయరాదు" అనుచు మాయమయ్యెను.

ఉన్నగొడ్డలికూడ పోగొట్టుకొని వాడువిచారించుచు ఇంటికిపోయెను.

పరులసొమ్ము నాశింపరాదు.

14 ఇద్దరు ప్రయాణీకులు

ఒకనాటిరాత్రి ఒకనగరమునందలి సత్రమున ఇరువురు ప్రయాణీకులు వచ్చిపరుండిరి. వారిద్దరివద్దను చెరొకమూటయు నుండెను. వానిని వారు బహుజాగరూకతతో దాచి పరుండిరి.

తెల్లవారుఝామున వారిరువ్వురును లేచి వెడలనుండిరి. అందొకడు రెండవవానివంకచూచి "అయ్యా! మీ మూటలో నేమున్నది?" అనెను. "ఇందు బియ్యమున్నవి. రాత్రి పొద్దుపోయి వచ్చితిని వంట చేసికొనలేకపోతిని. ఆకలియగుచున్నది. పెందలకడనే వండుకొని అన్నము తినవలెను" అని వాడుజవాబిచ్చెను.

"అయ్యా! నావద్ద అన్నపుమూట యున్నది. దానిని మీరుతీసికొని నాకు బియ్యమునిండు. నేను ప్రొద్దెక్కినగాని భోజనము చేయను" అనుచు తనమూటను నతనికిచ్చెను. వాడు దానినందుకొని మెత్తగానుండుటచూచి సరేయని యొప్పుకొనెను. మొదటివాడు గరగరలాడుచున్న యతని బియ్యపుమూటనుగొని వెడలిపోయెను.

మొదటివాడు వెడలువరకు నూరకుండి రెండవవాడు మూటవిప్పిచూచెను. అందుఅన్నమునకుబదులు పేడముద్ద యుండెను. "అన్నా! వాడు నన్నే మోసముచేసెనురా! నేనే

మోసగాడ ననుకొంటిని. వాడు నన్ను మించిన మోసగాడు." అనెను.

మొదటివాడు ఊరిబయటకుపోయి పేడమూటకు బదులు బియ్యపుమూట వచ్చెననుచు సంతోషముతో దానిని విప్పిచూచెను. అందు బియ్యమునకుబదులు ఇసుకయుండెను. అంతటవాడు తెల్లబోయి "ఓరి! వాడసాధ్యుడు నేను పేడతక్కిడగాడను, వాడు ఇసుకతక్కిడుగాడు. నాకుతగిన శాస్తిచేసినాడు" అనుచు నింటిదారిపట్టి వెడలెను.

మోసగింపబోయి మోసపోవుదువు.

15 కోమటి యుక్తి.

ఒకనాడొకరాజు తనమంత్రినిపిలచి "మంత్రివర! మన రాజ్యమునగలవారిలో యుక్తికి ఎవరధికులో చెప్పగలవా?" అని యడిగెను. దానికి మంత్రి కొంచెమాలోచించి "రాజ! మన రాజ్యమునగలవారిలో కోమటులెక్కువ యుక్తిపరులు" అనెను. "నీవావిషయము నెట్లు ఋజువుపరుతువు"? అని రాజడిగెను.

దానికి మంత్రి రాజుతోనిట్లనెను. "అయ్యా; నేనొకటి చెప్పెదను. అట్లుచేయుడు. రేపుప్రొద్దుట ప్రతికోమటియును

సేరుపాలచొప్పున తెచ్చి మీగంగాళమున పోయవలెనని చాటింపుడు". రాజందులకు ఒప్పుకొని చాటింపువేయించెను.

రాజుగారి యాజ్ఞప్రకారము కోమటులందరును సేరు చెంబులతో వచ్చిరి. ఎవరికివారు పాలనుపోసి ఇండ్లకుపోయిరి అందరును వెడలినతరువాత మంత్రి రాజును తీసికొనివచ్చి గంగాళమును తెరచి చూచెను. అందు ఒక్కచుక్కయైనను పాలులేవు. అంతయు నీరే. రాజదిచూచి తెల్లబోయి "మిత్రమ! ఇదేమి?" అనెను.

మంత్రి రాజుతో నిట్లనెను. "రాజ! కోమటులుమిక్కిలి యుక్తిపరులు. అందరును పాలను తెచ్చిపోయుదురు. నేనొక్కడను నీరుపోసినను తెలియదు.'' అనుచు ఎవరికివారు తలచిరి. కనుక చివరకందరును నీరు తెచ్చిపోసిరి."

రాజు మంత్రిచెప్పిన దానిలోగల సత్యమును మెచ్చి వానిని గౌరవించి పంపెను.

వర్తకుడు యుక్తిపరుడుగా నుండవలెను.

16 ఘంటాకర్ణుడు

బ్రహ్మపురమునకు సమీపమున శ్రీపర్వతము కలదు. దానిలో చోరులు కొందరు నివసించుచుండిరి. అందులో నొక దొంగ ఘంటను దొంగిలించి వచ్చుచుండ పులియొకటి వానిని చంపితినెను, ఆఘంట యొకకోతికి దొరకుటచే అది దానిని వాయించుచుండెను. మనుష్యుడు చచ్చుటయును, ఘంట చప్పుడు వినిపించుటయును చూచి ఆయరణ్యమున రాక్షసు డొకడు చేరెనని ప్రజలు తలచిరి. వాడుఘంటను మ్రోయించు చుండుటచే వానిని ఘంటాకర్ణుడని పిలువసాగిరి. వాడు మను ష్యులను చంపి తినుననియెంచి బ్రహ్మపురములోని జనులు పారిపోవ తొడంగిరి.

ఘంటాకర్ణుని చంపవలెనని ఆనగరపురాజు ప్రయత్నిం చెను. వానిని చంపినవానికి చాలడబ్బు ఇత్తునని యాతడు చాటించెను. ఆనగరమున తెలివిగలముసలిది యొకర్తుకలదు. ఆమె ఘంటమ్రోగుటకు కారణము గ్రహించెను. చాటింపు విని ఆమె రాజువద్దకుపోయి తాను ఘంటాకర్ణుని చంపివత్తునని చెప్పి యరణ్యమునకు వెళ్ళెను.

ఆమె తనతో ననేకరకముల పండ్లను తీసికొనిపోయెను. ఆమె తిన్నగ కోతివద్దకుపోయి ఆపండ్లను క్రిందపెట్టెను. వానిని తీసికొనుటకు వానరము క్రిందికివచ్చి గంటను వదలి పండ్లను

పట్టుకొని చెట్టెక్కెను. ముసలిది ఆగంటను తీసికొని దాచి నగరమునకు వచ్చెను. అప్పటనుండియు బ్రహ్మపురజనులు గంటచప్పుడు వినలేదు. అందుచేవారు ఘంటాకర్ణుడు చచ్చెననియెంచి యామెను చాలగౌరవించిరి. రాజుకూడ ఆమెకు చాలధనమునిచ్చి సన్మానించెను.

స్వల్పవిషయములను జూచి భయపడరాదు.

---

17. ధర్మనిర్వాహణము.

హారాను అల్ రషీదు బొగ్దాదు నగరమునకు సుల్తాను. న్యాయబుద్ధికిని, కారుణ్యమునకును అతడు వాసిగాంచెను.

ఒకనాడు సుల్తాను సభతీర్చియుండగ నొకపేదవాడు వచ్చి అతనికి సలాములొనర్చి యిట్లనెను "ప్రభూ! అనుదినమును ఒకసైతాను రాత్రివేళ నాయింటికివచ్చి పిల్లలను స్త్రీలను బాధించుచున్నాడు. నేనెన్నివిధముల ప్రయత్నించినను ఆపీడ విరుగడయగునట్లు లేదు." ఆమాటలువిని సుల్తాను కరుణాంతరంగుడై యిట్లనెను. "ఓయి! నీకువచ్చినభయములేదు. నాబొందెలో ప్రాణములుండగ నీవు దుఃఖింపనవసరములేదు. ఈమారు ఆసైతానువచ్చినపుడు నాకుచెప్పుము." అతడు వల్లెయని యింటికి వెడలిపోయెను.

మరునాటిరాత్రి యామనుజుడువచ్చి సైతాను మామూలుగవచ్చెనని చెప్పెను. చెప్పుటయేతడవుగ సుల్తాను చేతఖడ్గముసుధరించి యతనితో నేగెను. అతనియింటికి పోయినతరువాత నందున్నస్త్రీజనమునందరను వెలికిరమ్మనిచెప్పి, దీపము నార్పించి సుల్తాను గృహము జొచ్చెను. ఆచీకటిలో సుల్తాను ఆస్తైతానును వెదకి తనకరవాలముతో పొడిచిచంపెను. అపుడు దీపముతెమ్మనిచెప్పి ఆవెలుతురులో చచ్చిపడియున్న శవమును జూచి చేతులుపెకెత్తి "ప్రభూ! నీవు పరమ దయాళుడవు"

ను. తరువాత ఆయింటియజమానిని పిలచి "ఓయి! నాకొ
రొట్టెముక్కను, కొంచెముమంచి నీటిని ఇమ్ము" అనెను.

సుల్తాను రొట్టెతినిన వెనుక ఆయజమాని చేతులుజోడిం
గొని "దేవా! దీపమార్పించుటకును, నావంటిపేదవానియిం
జొన్నరొట్టెతినుటకును కారణము చెప్పవేడుచున్నాను"
ను.

అపుడు సుల్తాను ఇట్లనెను, "నిన్న నీవు నీకష్టమును
ప్పినప్పటినుండియు నేను పచ్చిమంచినీరైనను త్రాగలేదు.
చ్చినసైతాను నాకుమారుడని నేననుకొంటిని. అందుచే
పువెలుతురులో అతనిముఖము చూచినయెడల వానినిచంప
పోదునేమో అందువలన ధర్మనిర్వహణము జరుగనేరదేమో
ని భయపడి దీపమార్పించితిని"

ఆపలుకులు వినినవారందరును సుల్తానుని కారుణ్యము
, న్యాయబుద్ధికిని ఆశ్చర్యపడిరి.

రాజు తప్పక ధర్మము నిర్వహించవలెను.

---

18. విధి నిర్ణయము.

పూర్వమొకరాజుకలడు. అతనికొకే కూతురుండెను. ఆమె చాలఅందవతి. ఆమెకు ఈడువచ్చినతరువాత తల్లిదండ్రులు వివాహప్రయత్నములుచేయసాగిరి. ఆమెను తనచెల్లెలికుమారునకీయవలెనని రాజుతలంపు. తనయన్నకుమారునకీయవలెనని రాణీతలంపు. భార్యాభర్తలకిరువురకును సమాధానము కుదరక పెండ్లిచాలకాలమాగెను. ఎట్టకేలకు రాజుగారిపంతము నెగ్గెను. తనకూతును ఆడుబడుచుకుమారునకిచ్చుటకు రాణీ యనుమతించెను.

రాజుసంతోషముతో జ్యోతిష్కులనురావించి ముహూర్తనిశ్చయముచేయించి పెండ్లివారికి కబురంపెను. అదేముహూర్తమునకు పెండ్లివారై తరలిరమ్మని రాణికూడ తనయన్నకు మాటచేసెను. ఇరువురుపెండ్లివారు నొకేసమయమునకు ఊరిబయటకు వచ్చి విడిసిరి. రాజు పెండ్లిప్రయత్నముల సందడిలో నీవిషయమును గ్రహింపలేదు.

పెండ్లివారిరువురు వచ్చుట ఒకగరుడుడుచూచి యిందేపెండ్లికొడుకునకు వివాహమగునో కనుగొందమని బ్రహ్మదేవునియొద్దకు బోయెను. అతను కొంచెముయోచించి ఇట్లనెను. "ఆపిల్లకు వారివురిలో నెవరునుగూడ మగడుకాడు. ఆరాజుపట్టణమున తూర్పువైపున సత్రపుటరుగుపైనున్న కుష్టురోగి

గరుడుడచటనుండి బయలుదేరి సత్రమునకుబోయి కుష్టు వానినిగాంచి యెట్లయిన వివాహభంగమును బ్రహ్మవచనావి ఘాతమునుచేయనిశ్చయించెను. వెంటనే గరుడుడును ఆకుష్టు వానిని నోటకరచుకొని నిర్మానుష్యమగు సముద్రతీరమున వదలివచ్చి, రాజుగారియింటివెనుకనున్న చెట్టుపైవ్రాలి బ్రహ్మమాట లెట్లునెగ్గునోయని చూచుచుండెను.

అంతట రాజుభార్య తనకుమార్తె నొకపెట్టెలోనుంచి నొకరునెత్తిపై పెట్టి అన్నగారివిడిదిలోనికి పంపెను. గరుడుడు చెట్టుపైకూర్చుండి ఆరోగి అన్నపానములులేక తనప్రాణము నకునూరుమనుచు చచ్చునేమోయని విచారించుచుండెను. ఆసమయమున పెట్టెచూచెను. అందు ఫలహారములుండనోపు ననియెంచి గరుడుడు దానిని కాళ్ళతో తన్నుకొనిపోయి కుష్ఠు వానియొద్ద విడిచెను.

కుష్ఠువాడు దానినితెరచి అందున్న రాజుకూతురును గాంచి విస్మితుడాయెను. ఆమె తనదుర్గతికిచింతించి తన యిష్ట దేవతను ప్రార్థించెను. ఆమె ప్రత్యక్షమై వానివ్యాధినివారించి వారికి సమస్తసంపదల నొసంగెను. వారిరువురును వివాహము చేసికొని సుఖముండిరి.

విధినిర్ణయము నెవరును తప్పింపజాలరు.

19. దొంగ.

పూర్వకాలమున నొకధనవంతుడు కలడు. ధనవంతు లందరివలె నతడును పలువురు నౌకరులను పెట్టుకొనియుండెను. ఒకనాడతనియింట వెండిగిన్నెయొకటి పోయెను. ఆనౌకరులలో దొంగయెవడో తెలియక యతనిని కనుగొనుట కొక పన్నుగడ చేసెను.

ఒకసాయంకాలమున వారినందర నొకచో సమావేశముగావించి యందరకును తలొకపుల్లను ఇచ్చి యిట్లనెను. "సేవకులార! ఈపుల్లలపొడవు ఆరంగుళములు. మీలో దొంగతనముచేసినవానిపుల్ల రేపుఉదయమునకు మూడంగుళములు ఎదుగును. మీరీపుల్లలను తీసికొనిపోయి రేపుప్రొద్దుట తీసికొనిరండు".

పరిచారకులందరును యజమాని మాటలచొప్పున నింటికిపోయిరి. అందు దొంగతనము చేసినవాడు యజమాని మాటప్రకారము కఱ్ఱపుల్ల ఎదుగుననినమ్మెను. మరునాడు పనిలోనికిపోవుటకుముందు పుల్లలో మూడంగుళములముక్కనువిఱచి పారవేసి మిగిలినదానిని తీసికొనివెళ్లెను.

భృత్యులందరనుపిలచి యజమాని పుల్లలుతీసికొనెను. అన్నియు ఎదుగకయుండెను. దొంగవానిపుల్లమాత్రము మూ

డంగుళములు తగ్గియుండెను. అదిచూచి ఆయధికారి ఆమనుజుని పదిమందిలో పెట్టి తప్పిదమునతనిచే ఒప్పించి మందలించి పంపెను.

దొంగవానిమనసు పీకించుచుండును.

---

20. నిజము చెప్పుము.

పూర్వకాలమున ప్రయాణముచేయుటకు రైళ్ళుగాని మోటారులుగాని, ఉండెడివికావు. ధనవంతులు పల్లకులలోను బండ్లలోను, గుర్రములమీదను పోయెడివారు. పేదవారు మహారణ్యములలోగూడ కాలినడకనే పోయెడివారు. అట్టివారిని దొంగలు పట్టిబాధించెడివారు.

ఒకానొకప్పుడొక బాలుడు విద్యనభ్యసించుటకు పొరుగూరికి పోవనుండెను. అతనికి ముదుసలితల్లిగలదు. ఆమెఅతనికొకరూపాయయిచ్చి "నాయనా! ఈరూపాయ దారిఖర్చునకు ఉంచుకొనుము. ఎంతటి ఆపదవచ్చినను అనృతమాడకుము. నిన్నుభగవంతుడు కాపాడును" అనెను. అతడుఆమెకు నమస్కరించి అటులే నడచుకొందుననెను.

ఆబాలుడు మరొకనితోగలసి ఒకఅరణ్యములో పోవుచుండ దొంగలువచ్చి పట్టుకొనిరి. వారురెండవవానిని "నీవద్ద నేమియున్నది?"అనిరి. వాడుతనదగ్గరనేమియు డబ్బులేదనెను. ఆబాలుని గూడ నటులేప్రశ్నించిరి. అయ్యా నావద్ద ఒకరూపాయిమాత్రమున్నది" అనెను. అప్పుడుదొంగలు వారిరువురను పట్టివెదకిరి. బాలునివద్ద ఒకరూపాయిమాత్రముండెను. రెండవవానివద్ద రెండువందల రూపాయిలుండెను.

అదిచూచి దొంగలనాయకుడు తోడివారితో నిట్లనెను సోదరులారా! ఈబాలుడు నిజముచెప్పెను. కనుక వానిరూపాయివానికిచ్చి పోనిండు. ఆరెండవవాడు అబద్ధమాడెను. కావున ఆడబ్బుహరించి చితుకతన్ని పంపుడు. వారట్లే చేసిరి.

నిజముచెప్పువారిని అందరు మెచ్చుకొందురు.
